

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. S. V. LENNEP, O. Z. V. SANDICK, H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE,
W. MAAS GEESTERANUS, MEJ. H. VAN GENNEP, J. H. MEYER.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

15^e Jaargang.

No. 30.

Vrijdag

23 Mei '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Maskerade.

Lezing Vrije Studie, door R.

't Drama in den Lentenacht, door J. E. A. de V.

Gedachten en gedichten.

Een ontmoeting, door W. en A.

Avondstemming, door W. v. L.

Aan Velen, door J. v. R.

Je glimlach, door Norman Zomer.

Ik heb U lief, door W. v. L.

Ingezonden.

Opheldering, door J. Goudriaan Jr.

Technische Hoogeschool.

Uitslag Examens.

Ingekomen boeken.

Berichten en mededeelingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

MASKERADE.

Ter gelegenheid van het XIIIe Lustrum van het D. S. C. zal, als van ouds, een Maskerade-optocht plaats hebben, waaraan nu reeds méér Corpsleden deelnemen dan bij vorige Lustra het geval was.

Maar toch is het aantal deelnemers nog zeer gering in vergelijking met dat der Corpsleden.

Dit is ten eenen male onbegrijpelijk, waar een luxe van, zich in een costuum van f 50,— te steken, toch waarlijk niet overdreven mag genoemd worden. Eén zomerpakje minder, zal den meesten deze luxe veroorloven.

Om echter aan alle financiële bezwaren tegemoet te komen,

stelt de Feestcommissie thans costuums
(compleet met schoenen en tulband) voor
f 18,— (zegge achttien gulden) beschikbaar.

Dat men zich nu spoedig opgeve, opdat de levering nog met zorg kan geschieden.

Een model van dit costuum is te bezichtigen op de dispuutkamer der Sociëteit „Phoenix” op Woensdag 28 Mei 1913 tusschen 12—5 uur en verder dagelijks ten 6 uur 's avonds.

Lezing „Vrije Studie”.

Een oogenblik wil ik trachten eenige indrukken weer te geven van de laatste Vrije-Studielezing. Anet gaf diepe gedachten tusschen vlotte reisherinnering door; dit alles verbonden door een duidelijke voordracht en gesteund door de meerendeels prachtige, hoewel soms vervaagde lumière-platen.

Zoo leidde spreker ons binnen in het „Iran der tegenstellingen”, der strakke woestijnen en bloeiende oasis met zijn schilderachtig-ommuurde steden. Silhouetten van minaretten en koepels, blinkende in avondzon. Monumentale van blauw faïence overtogen ingangen en portalen van moskeeën, geflankeerd door slanke torens. Ter zijde de strenge galerijen met de nissen der denkers en aanbidders, die een hof van verheven stilte omsluiten. Een beekje omboord met marmeren treden; rondom: de perken met rozenstruiken en eeuwig-jeugdige geboomte.

Ispahan, door Abbas groot gemaakt, met het overweldigend Meidan-i-Shah, het plein met het Paleis ter eene en de groote moskee ter andere zijde, tusschen stijlvolle galerijen; de plaats, waar vroeger schuttersvermaak en lustig polo-spel werd bedreven.

In tegenstelling met deze vreedzaam-stemmende omgeving, het land der Bachtjaren. Hoog, kaal gebergte van een troosteloze grootsheid; een diep blauwe lucht met een drift van witte wolken; aan den voet het paleis met den geweldigen ring van geelgrijze versterkingen. Het front in den stijl van Darius' tijd; het vlakke dak gestut door ontelbare zuilen.

In dat land leven de Perzen dat leven van stille genieting, van stralende goedheid; spreker wijst op den prins, die daar gemeenzaam met zijn dienaar hand in hand loopt; van de vrouwen zegt spreker — naar Perzische gewoonte — niets.

We hadden in deze inleiding al genoten van kunst, van strakke vormen, van prachtig decoratief, van de zachte kleurovergang in de bekleeding van tuinen en muren; thans zou spreker op de miniatuurkunst den nadruk leggen. Met ongemeene liefde hebben de Perzen hieraan gewerkt. Uit den oudst bekenden tijd gaf spreker een voorbeeld, waarin de invloed der Byzantijnsche mozaïeken in figuren en omlijsting spreekt.

Te samen met de beruchte vernietigingen der Mongolen, (13^e eeuw) komt een vruchtbare inspiratie. In de gestalte: een vaak-gewilde houding maar vooral een rhythmisch lijnenspel; zeldzaam krachtige dierstudies; daarbij de Chineesche attributen: de vruchtbom met de sneeuw witte bloesems, waarin de paradijvogel Phoenix golft zijn vlammen den staart.

Er zijn scènes op terrassen, op balkons of in tuinen: een feestmaal is uitgespreid op een groenende wei; dienaren en muzikanten omringen den prins, hurkende op kussens onder een zonbeschuttend tapijt.

Shirin, de Perzische koningsdochter met het haar, zwart en diep als de nacht, badende en in het verschiep achter ranke rotsen even schichtig als de loerende gazellen: Prins Khosrow, een vinger in den mond van verlegenheid, overbluft door dit hemelsch gezicht.

Of de koningin van Scheba, rustende bij het zilveren beekje, waarin haar wijn en sorbet in gouden coupes te te koelen staat. In een haag het vogeltje „huppu”, Salomo's boodschapper, het papyrus-rolletje in den bek.

Overheerschend zijn echter de compositie's, waarbij geen verklaring is en die men alleen kan waardeeren om de rijke, omvattende lijn en de vlakke pracht der sterke kleuren.

In de 14e en 15e eeuw, toen er nog originaliteit was en frissche kracht, bereikte deze kunst zijn hoogtepunt bij een Behzad of Maani — daarna kwam de navolging.

Een Oosterling begrijpt eenmaal niet de Westersche zucht naar oorspronkelijkheid. Onder het geslacht der Sefewiden, terwijl de nationale kracht door Abbas' energie sterk toenam, daalde het miniatuur gestadig aan.

Ten slotte voerde spreker ons eenige Indo-Perzische miniaturen voor oogen met een veel sterker ontwikkelde realistische tendenz: een fijne psychologie der „en profil" geziene personen.

Wat is het verschil tusschen dit schoonheidsstreven en de Europeesche kunst? Anet vergeleek een Perzisch miniatuur met de Emmaüsgangers van Rembrandt en de latere romantiek. Treft in dit laatste niet het verhaal, de literaire intentie, het gevoel van medelijden, dat ligt op het aangezicht van den Heiland? Wordt hier niet op een anderen indruk en ontroering gespeculeerd als op de zuiver-schilder-kunstige? Van dit meesterwerk zou een Phidias onbekend met het verhaal, alleen het schilderachtige waardeeren. En dit is bij een Rembrandt meestal op de hoogte van het onderwerp. Maar welk een gevaar voor salon-middelmatigheden, die door een onderwerp met onderschrift anderen en zichzelf bedriegen.

De Perzen geven geen verklaring. Alleen het ensemble van lijnen en kleuren behoort door zijn stoutheid, zuiverheid en eenvoud. Het realisme, dat alle dingen om ons heen op een hooger plan brengt en doordringt van de visie van den kunstenaar is bij hen veel lossen van de werkelijkheid: perspectief, stofuitdrukking en atmosfeer verwaarloozen zij geheel. Hun kunst is zuiver decoratief, de volgens spreker eenig mogelijke groote kunst, waarna de moderne Fransche schilders weder teruggaan. Telkens heeft het Oosten, bij een decoratieve vernieuwing heilzaam op onze Westersche kunst gewerkt.

Hiermede eindigde spreker, uit wiens woorden warme liefde voor Perzië had gesproken, een liefde, die vele ontdekkingsreizigers schijnt aan te grijpen, zoodat zij er het stil-gelukkige leven boven alle oorden der aarde verkiezen.

R.

't Drama in den Lentenacht.

Daarbuiten op die heide, daar staat een heerenhuis. Daar is een heerlijk vergezicht over groene dalen, doorsneden met zilveren beekjes, daar heffen op den achtergrond zich van ijlblauwe tot wit spitsende bergtoppen ten hemel. Daar wemelt 't allom van ik weet niet welke dichtelijke gemeenplaatsen, als liederenruischende fonteinen, sprookjesvertellende lotosbloemen, zacht zoemende zomerzoeltjes, en zelfs is een kwartier afstand van bovengenoemd heerenhuis, de ziedende zee, wier breed bruisende branding een lied zingt van ernst.

Dat heerenhuis is 't zomerverblijf van den imperator. Hij is grijs en groot, vroeger was hij klein en bruin, toen was hij nog geen imperator, maar de tropische zon had al haar warmte gegeven, tot ontwikkeling van dat kleine bruine ventje. Van de toppen van de heilige bergen van Insulinde, hadden de schoonste nimphen zich beijverd hem luide toe te roepen, eens zal hij zijn, een imperator, en eene was er, een kleine nimph, o, dat je haar allen had kunnen zien, die heeft, o herinnering, een langen en zoo innigen kus gedrukt op de lippen van het kleine knaapje, dat dezen kus zelfs nu nog, des imperators zaligste herinnering mag heeten. En die nimph, zij was de eerste dienaarssse van de godin der lach. Die godin, die wist te lachen, als de godin der ernst weende om het dwaze gedoe der menschen. De laatste vertrouwde in de eerste glimlachte om de belangrijkheid van Ernst.

Enfin, de dienaarssse van de laatste godin had het bruine ventje gekust, en de gevolgen zijn niet uitgebleven.

't Is nacht, de imperator ligt op een zijden bed, ernstig zijn z'n trekken. 't Is als kwellen hem nare droomen, zijn borst zwoegt. Secretaris Punt zit naast hem op een pak thermoswatten; hij heeft altijd attenties voor den imperator. In zijn hand houdt hij de laatste post brieven en gedrukten uit alle landen; hij wacht het ontwaken van den imperator af. 't Komt meer voor, dat laat in den nacht de zaken afgedaan worden. Secretaris Punt begint weemoedig te fluiten en denkt terug aan de tijden toen hij nog niet bevreesd behoefde te zijn voor zijn leven, wanneer hij tippte aan de vieux cognac, die indertijd een der kroonsierraden was van 't keizerrijk.

Die vieux cognac waarin 't licht schooner weerkaatste dan in de cullinan van des imperators koninklijken vriend in London. Weemoedig ruischt 't door 't keizerlijk slaapvertrek 't lied van mijn oude vriend Toon van:

'k Wou dat de IJsel cognac was
En een suikerklont iedere steen,
Dat ik de Zuiderzee was, enz.

De imperator glimlacht en slaat de trouwe oogen op en ziet zijn beeld in de heldere kijkers van den secretaris.

Er is een moment stilte, dan vangt den braven Punt aan: Sire ik geloof dat u zich bij de laatste keizerlijke ukase wel een beetje te veel voorbij hebt gepraat, ten minste daar komen woedende stemmen over de velden, Sire, men schijnt werkelijk boos.

De imperator richt zich op; zijn donker karmijn nachthemd, doet goed tegen het zachte blauw der kussens en lakens. Hij schelt. Een dienaar wrijft hem de oogen uit.

Ach goede Punt trek je daar maar niets van aan hoor, dat is m'n collega Von Hohenzollern al zoo vaak gepasseerd, daar draaien we de hand niet voor om. Laat zien wat men te vertellen heeft.

Sire, zegt Punt, laten we nu eerst weer gewone menschen worden net als vroeger en laten we weer onze pakjes en namen van vroeger aantrekken, want ik geloof, dat ze op je titel tegen hebben en laten we weer strijden als vroeger, laten we 't goudbrokaat ter zijde leggen en 't colbertje nemen, laten we liever met eere abdiceren voor de woestelingen 't rijk te gronde branden, maar laten we nog een keizerlijk besluit aan de poorten van het keizerrijk doen aanplakken als een protest tegen de waanwijzen, die zich vermeenden, een ouden imperator te mogen ruïneren.

Moi Empereur par la grâce des nymphes des bois et des oiseaux du ciel de l'orient ordonne que le féroce Ernst Hijmans et l'individu se nommant Chétic soient fusillés par la vielle garde sur le tapis vert si longtemps que l'horizon seront visibles par les trous de leurs corps damnés.

JULES, Imp.
POINT, Secrétaire.

Toen drukten imperator en Punt elkaar de hand, tranen welden in hunne oogen. Daar ging een rilling van weemoed door de boomen, en beiden knielden neder; nog eenmaal vonden de trouwe oogen elkaar, en stikkend in tranen prevelden toen de getrouwen, met de handen gevouwen, de laatste strophen van 't afscheidslied van de Säckinger muzikant.

De donder rommelde, bliksemschichten kwamen, de wereld scheen in opstand, ja, 't was of 't vuurwerk, dat de burgerij bij dit Lustrum onthouden wordt, in eens in z'n geheel losbrandde; er kwam een schitterend licht, de zon kwam op. Boem, Boem . . . 't Was dag, en in 't volle daglicht wandelde J., zooals vroeger, welgemoed. Hoor je 't Ernst Hijmans, hier ben ik J. Naar aanleiding van diens causerieën schreef je vroeger al eens „Man soll den Teufel an der Wand mahlen.

Hier is ie weer in de oude gedaante, om je even eenige dingen te zeggen.

Het is wel mijn doel, om te treden in de quaesties, door Hijmans mij aangewreven.

Hijmans snijdt groffer op.

Zoo b.v. over de bloei van het S.W. onder 't genever-regiem.

Toen J. in de redactie kwam in 1908 waren er ± 350 abonnementen. Toen kwam heel kort daarna de borrel en de vreugde. In 1909 werd J. hoofdredacteur, 't bleef lustig. Toen waren er 400 abonnementen. In 1910 bleef J. hoofdredacteur; het aantal abonnementen steeg tot 446. Toen kwamen de nuchtere menschen en brachten het in twee jaren tot 553.

Deze cijfers, Ernst Hijmans, haalde ik bij Waltman. Jij had dat ook kunnen doen; dan was je niet dom geweest, nu stel je mij weer in staat, om te glimlachen over je dikke overtuigende woorden en neemt jou ruiterlijke polemiek meer 't beeld aan van verdachtmaking in de ruimte, terwijl ik op mijn appreciatie daaromtrent niet verder zal ingaan.

Ach Hijmans zoo'n beetje dik doen tegen knapen is 't ergste niet.

Die clowntoon, dat is 't ergste, zei je. Kijk Hijmans in de jaren, hier in Delft gesleten, heb ik nooit eenige neiging gevoeld mijn meening onder stoelen of banken te steken, dat weet je en als je 't niet weet, dan weten 't anderen, op wier erkenning ik meer prijs stel. Als ik nu die door jou zoo zeer gewraakte clowntoon aansla, dan ken je met een mijn appreciatie voor de feiten in quaestie. En treft

't misschien ongelukkig, dat juist jij je vaak stoot aan dien clowntoon, kijk, dan is dat de eerlijke openbaring mijnerzijds van mijn waardeering voor de feiten, die jij een ernstige polemiek waardig keurt. Nu kan ik me best voorstellen, dat het je onaangenaam is, wanneer de gemoederen met rollende demagogenstijl warm gemaakt zijn voor een overtuiging, dat dan een ander met koude waterstraaltjes werkt. Maar dat ligt niet aan mij, dat ligt aan de koortsige toestand van degene die ze treft. Hij neme wat kinine of camillethee en kruipt fluks onder de wol. Dit is de quaestie Hijmans dat ik er eerlijk voor uitkom, dat ik lach om de vele zaken, die jij misschien enorm ernstig vindt, dat ik me vermaak, om de waanwijze gewichtig-doenerij van tegenwoordige jongeren, die jou sympathie schijnt te hebben. En tusschen die lach door, zal ik mijn meening zeggen, al je boosheid ten spijt. En zoo hoop ik op mijn wijze, mijn idee te openbaren, dat de vreugde en de ernst van deze jaren moeten voortbestaan naast elkaar in innige harmonie, maar elkaar niet in 't nauw moeten drijven of verstikken.

En mocht 't noodig zijn, als er werkelijk iets ernstigs is, volgens mijn overtuiging Ernst Hijmans, dan zal de clowntoon achterwege blijven, en plaats maken voor desnoods den rollenden donder.

Zie Hijmans, daarom heb ik jou beschuldiging van laf, gepakt, in 't uitgeknipte opstelletje van Chétic ('t ventje was er misschien nog niet, toen J. al in z'n tweede jaar begon en daarna vaak herhaalde zijn, stormloopen tegen 't feodalistisch bolwerk, dat toen heusch gevaarlijker en machtiger was, dan de ontmantelde veste van dezen tijd), en 't pakje met een glimlach gelegd voor de stoep van mijn voordeur. De vuilnisman zal ze een passende begrafenis geven. Maar deernis bovenal, met een oud-redacteur, die door niet nader te omschrijven praatjes als de abonnementenquaestie, een welwillend gehoor tracht te scheppen voor de rest van zijn betoog, op welks problematische juistheid ik vermeen voldoende te zijn ingegaan.

Adieu.

J. E. A. DE V.

Gedachten en Gedichten.

Eene ontmoeting.

't Is Zaterdag in den vroegen avond. 't Gietregent. Twee meisjesstudenten, teekenrol onder den arm, stappen haastig door de stille straat. Daar naderen twee heeren, gearmd, samen onder één paraplu. Ze houden plotseling halt voor de jonge dames.

Met een blik op de teekenrol, vragen ze spottend: „Komt U uit Delft?” Verwonderd blijven de meisjes staan en antwoorden: „Ja”.

Nog eens de vraag: „Komt U werkelijk uit Delft?”, waarop weer het antwoord: „Ja zeker”.

Weer ongeloovige lachende blikken, en een gemompel van voorstellen, praatje maken, enz.

Toen in eens het ééne meisje, zei: „Ja zeker we komen uit Delft, studeeren aan de T. H. en U is de broer van, één van onze Delftsche kennissen.” Tableau!

Met een ruk laten de vrienden elkaar los, kijken heel verschrikt en verlegen.

Diep nemen ze, plotseling ernstig, hun hoeden af, en stamelen: „U neemt ons toch niet kwalijk? U neemt 't ons toch werkelijk niet kwalijk? Ziet U we zijn vanmiddag naar een dinertje geweest”.

We kennen bijna alle meisjesstudenten, maar U hebben we toch nog nooit gezien”.

Nog eens buigende en excuses mompelende, vervolgt het tweetal z'n weg.

W. en A.

Avondstemming.

Het is goed, als 't late avonduur
Gekomen is,
En over 't land ligt wijd gespreid
De duisternis.

Dan let ik op, hoe over ons
Een venster sluit,
Dan zie ik hoog op naar de lucht,
Het venster uit.

Zacht klinkt het monotoon getink
Der laatste tram,
Die langs het slapend bosch zich spoed
— De Gooische tram — . . .

Dan luister ik, of mij soms klinkt
Het schoone lied,
Der vogelen van de nacht, in 't bosch
Aan 't ver verschiet.

En komen dan die zuiv're zangen
Tot me in den nacht,
Dan is verdwenen de laatste schijn
Van daagsche klacht.

'k Denk dan aan U, die nu als ik
Naar buiten ziet,
Wier ziële rein weer voor een tijd
De aard' verliet.

'k Denk hoe de stralen uit uw oogen
De mijne ontmoeten,
Daar wij dien zelfden grooten ster
Steeds saâm begroeten.

'k Zie U dan staan in 't witte kleed
Om 't ranke lijf,
En spraakloos moet 'k steeds aanschouwen
Uw meisjeslijf.

Uw oogen, zelf als diep-in sterren
Zijn wonder groot,
Devotelijk omhoog gericht
Naar 't Wonder groot.

Uw wangen kleurt een lichte blos
Als morgenrood,
Aan uwen half-geopen' mond
Een zucht ontvlood.

Gij trilt als ik, wen gij aanschouwt
Die stille pracht
Van de Natuur, van 't Heelal
In lentenacht.

Gij voelt als ik, dat Mensch te zijn
Zoo lastig is,
Als niet de Schoonheid van den nacht
Steeds om ons is.

Prijs elk den dag, ons is de nacht
De schoonste tijd,
Licht is de zon, maar goed de maan
In lentetijd.

En als ik denk aan wat zal zijn
Als komt de dag,
Dat gij mij hoort, zooals de bloemen, die
't Beekje zag —

Als ik dan denk, hoe komt de tijd,
Dat gij met mij
Zult zien naar maan en sterrenpracht,
In voorjaarsstij.

Dat in mijn arm, uw lijf zal rusten,
Als eens zal zijn
De dag, dat gij in witte kleeren,
Mij zult verblijn. —

Dan komt het groot verlangen in mij,
Dat toch die dag
Reeds komen mocht in vlugge dagen,
Dat ik U zag,

Zooals ik denk, dat gij moet wezen
In dezen nacht,
Nu we onze blikken opwaarts richten
Naar sterrenpracht.

9 Mei.

W. v. L.

Aan Velen.

De grijsaard spreekt:

Ontvliedt, mijn zoon, de vrouw die voor wat geld lacht!
Voer over eigen lusten heerschappij;
Weet: wie zichzelf een onverwinb're held dacht,
Was in dien waan het meest zijn val nabij;

Mijdt ook de grootstad en haar roode lichten,
Voor gij U aan haar lokstem hebt gewend;
Hij zal het eerst voor haar verleiding zwichten,
Die van haar lach de weelde heeft gekend!

Mei 1913.

J. v. R.

Je glimlach.

Wanneer ik na een wilde fuifnacht
Denk aan mijn lang vergeten plicht,
Dan zie ik als verwijtend vóór me
De glimlach van je lief gezicht.

En als ik dan probeer te werken,
Met oogen van den slaap haast dicht,
Dan straalt mij toe van je portretje
De glimlach van je lief gezicht.

Ik heb ze lief, je blauwe oogen,
Waarin een stil begrijpen ligt;
En stervend zal ik nog gedenken
De glimlach van je lief gezicht!

1913.

NORMAN ZOMER.

Ik heb U lief.

Ik heb U lief . . .
Ik heb U lief . . .
Zoo zeg ik U, als ik geknield,
Voor U, mijn Lief, gebogen lig,
En uit uw oogen straalt mij dan
Een liefde toe, zoo rijk en rein,
Als gij moet zijn.

Ik heb U lief . . .
Ik heb U lief . . .
En als muziek zing ik Uw naam,
Die klinkt en spreekt, zooals een lied
Van enk'le tonen, diep en klaar,
Die geven plots die Hartstocht rein,
Die gij moet zijn.

Ik heb U lief . . .
Ik heb U lief . . .
Met beï mijn armen om U heen
Moet ik steeds staren in uw oogen,
Vol groot verlangen, naar wat eens
Ons maken zal zoo groot en rein,
Als gij moet zijn.

3 Mei.

W. v. L.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Voorhanden in de TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.,
de zoeven verschenen bundel:

STUDENTENLIEDJES

door THEO DAAN.

(A. STEHOUSER Czn.)

INHOUD.

Ter Inleiding. — Opdracht. — De Ideaal Student. — Van den tijd
— Waar je fijn op slaapt. — Als je 'ns wist. — Brief van een meisje-
studente aan haar zuster. — Sentimenteel verhaal. — 't Ergste wat
je kan gebeuren. — Het schot. — De Boodschap. — Haar eerste
liefde. — Parodie-studenten. — Modern biologisch-philosophisch
minneliedje. — Wat zeg-je me doavèn. — Angsten. — 't Noodlot. —
Down. — Dik-dun. — Het manna van den nieuwen tijd. — Nieuw-
jaarswensch van Janus (Med. Stud.) aan Professor! — Janus (Med.
Stud.) moet terug naar de stad. — Brief van Janus (Med. Stud.) aan
z'n Moe. — De Zwabber. — Janus (Med. Stud.) op de vlakke. —
Janus (Med. Stud.) gaat naar de bioscoop. — De liefdesverklaring
van Janus (Med. Stud.) — Janus (Med. Stud.) komt onverwachts
thuis. — De Erfenis van Janus (Med. Stud.) — Medische fatsoens-
leer. — Juridische fatsoensleer. — Orthodox-theologische fatsoensleer.
— 't Lied van een fleurig eerste-jaars. — 'n Opschepper. — 'n Groot
man. — Een lied van de verzwabberde student. — Klacht van 'n
kostjuffrouw. — Waarom? — Nou daarom! — Vet. — Noodge-
dwongen. — 3 October. — 't Poëtje. — 'n Gelukkig toeval. — Bezoek
— Geen bezoek. — De Kater. — Heel slecht voor je zenuwgestel. —
Financiëel treurlied. — De danseuse. — De tweede graad. — Moeder-
tranen. — De Jurist. — De Meisje-studente. — De Sjees.

RESTAURANT DUYSER.

Plats du jour 12—2. Diners 5—7.

A la carte den geheelen dag.

Ook gelegenheid voor aparte tafels en bij
abonnement.

Motorrijwiel aangeboden.
Eysink, 1910, 1 1/2 P.K. magn., v. v., keurig onderhouden,
zeer betrouwbaar, zonder gebreken. f 115.—
Te bevragen HUGO DE GROOTSTRAAT 74.

Technische Boekhandel en Drukkerij**J. WALTMAN Jr.,**

BINNENWATERSLOOT 33-35.

ZATERDAGSMORGENS steeds voorhanden:

Losse nummers van

DE WERELD,

Democratisch-Staatkundig en Algemeen Weekblad.

Per nummer met satirieke plaat 7 1/2 cent

en DINSdagSMORGENS steeds

HET LEVEN,

geïllustreerd Weekblad. ✕ Per nummer 10 cent.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 23 MEI 1913. No. 30.

Ingezonden.

Opheldering.

Het is mij van verschillende zijden gebleken, dat mijn artikel: over Corpsdemocratie aanleiding heeft gegeven tot een misverstand. De zinsneden: dat de uitbreiding der S. P. ook en vooral tot stand is gekomen, omdat ook de jongere jaars-„klikee” daarbij belang had” is voor sommigen opgevat als een beschuldiging aan het D. S. C. deze verbouw alléén ter wille van een „klikee” uit te voeren.

Dit nu was allermínst mijn bedoeling. Ik wenschte slechts tegenover den heer Mac. Donald vast te stellen, dat niet de financieel zwakkeren alléén belang hadden bij den verbouw en betoogde daarom dat ook zij die aan den anderen pool van het corpsleven staan, deze uitbreiding moesten wenschen; welke wens m. i. in dezen den omslag heeft gegeven. (Dit laatste diene ter motivering van het geïncrimineerde woordje „voorál”).

In tegenstelling met de door sommigen aan bovenstaande woorden gehechte betekenis, ben ik dus van mening, dat deze uitbreiding een algemene wens van alle kringen van corps(kroeg)leden.

Intussen doet deze gehele kwestie weinig af tot de hoofdpunten van mijn konklusie.

J. GOUDRIAAN JR.

Technische Hoogeschool.

Propaedeutische Examens vóór de Zomervacantie

— 1913. —

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

J. J. van den Broek.

Werktuigkundig Ingenieur.

H. Everwijn.

G. Schotel.

J. M. J. Hendriks.

C. J. van der Sijp.

Electrotechnisch Ingenieur.

A. J. Dezentje Gzn.

M. J. de Lange.

G. H. van Hengel.

A. Nieulant Pelkman.

F. J. Heijligers:

PROPAEDEUTISCHE EXAMENS NA DE ZOMER-VACANTIE 1913.

Zij die wenschen deel te nemen aan een der propaedeutische examens, genoemd in art. 8—14 van het Kon. Besluit van 4 Juli 1905, Stbl. No. 227, of aan eenig deel dier examens — zooals deze gedeelten zijn vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 3 Februari 1908, Afd. H. M. O., worden uitgenoodigd *witerlijk 9 Juli a.s.* van hun voornemen schriftelijk kennis te geven aan den Secretaris der Afdeeling der Algemeene Wetenschappen, Prof. Dr. J. A. Barrau, (Gebouw voor Natuurkunde Delft).

Aangiften, ingekomen na 9 Juli, zullen worden beschouwd als niet ingekomen.

Voor verdere bijzonderheden wordt verwezen naar de bekendmaking in de gebouwen der Technische Hoogeschool.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 21 Mei 1913, No. 7230¹ Afd. O., is met ingang van 1 Juni 1913 aan S. Tijnstra Fzn., t., op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de technische hygiene.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken dd. 21 Mei 1913, No. 7230² Afd. O., is voor het tijdvak van 1 Juni tot en met 31 Augustus 1913 benoemd tot assistent voor de technische hygiene, J. D. Ruijs, wonende te Delft, Koornmarkt 52.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 15 Mei 1913, No. 6441, Afdeeling O, is met ingang van 1 Juni 1913, benoemd tot machinist voor het gebouw der mijnbouwkunde, J. Boon, thans machinist voor het gebouw der werktuig- en scheepsbouwkunde.

Ingekomen boeken.

TOT HOOGEN PRIJS door ELISE SOER.

Uitgave: L. J. Veen, Amsterdam.

STUDENTENLIEDJES door THEO DAAN.

Uitgave: W. L. en J. Brusse, Rotterdam.

HET THEOSOPHISCH PAD. 2e Jaargang No. 9.

Berichten en Mededeelingen.

Delftsch Studenten-Corps.

Naar aanleiding van eenige, bij den Senaat ingekomen, opmerkingen over de uitvoeringsbepalingen der Feestkaarten, wenschte hij het volgende te verklaren:

- 1°. Dat de Corpsvergadering, die de Feestkaarten instelde, den Senaat vrijliet dwangmaatregelen te nemen, ten einde het bedrag vóór zekeren datum te kunnen innen — hetgeen den thesaurier der F. C. voor risico en administratie gewenscht voorkwam.
- 2°. Dat ten behoeve van hen, die door examens of andere oorzaken verhinderd zijn intijds te beslissen, de volgende bepaling is toegevoegd:
Zij, die geen gebruik maken van hun entreébewijs, kunnen na afloop der feesten het bedrag tegen inlevering hunner ongestempelde kaart terug ontvangen; de kaarten van hen, die op het feestterrein komen, zullen worden afgestempeld.
- 3°. Dat daarom allen, die ook maar eenige kans hebben de feesten bij te wonen, worden geraden de kaart vóór Maandag 2 Juni à f 4.— te nemen, daar de prijs van 2—15 Juni f 6.— en na 15 Juni f 8.— bedraagt.

DE SENAAAT.

Agenda.

SCHEVENINGEN.

Zaterdag 24 Mei. Seinpost: „Florodora”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Zondag 25 Mei. Gr. Schouwburg: „De wevers”; 8 uur.

Rotterdamsche Kunstkring: Tot 15 Juni tentoonstelling van werken van de Italiaansche futuristen.

—o—

 ADVERTENTIEN.

Voor de Verkiezing in Juni 1913.

Een uitvoerig aantekenboek ter invulling van alle bijzonderheden der verkiezing, stemming en herstemming van Leden voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal in 1913;

MET

Volledige Kaart der Kiesdistricten van Nederland, gekleurd naar verschillende Staatkundige partijen.

Kaart met Aantekenboek 25 cents.

Voorhanden bij de TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33.

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELEI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums van f 6,— tot f 14,—.

Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.

Pantalons van f 2,50 tot f 5,—.

☛ Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

DAGELIJKS bestaat gelegenheid tot het nemen van een abonnement op

De Nieuwe Courant

te 's GRAVENHAGE,

met Ochtend- en Avond-editie

à f 3,— per kwartaal.

Exemplaren ter kennismaking worden op aanvraag gratis toegezonden door den Agent: Technische Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN JR., BINNENWATERSLOOT 33, DELFT.

Voorhanden in de TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33-35:

Geschiedenis der Nederlandsche Bouwkunst,

door A. W. WEISSMAN.

Met 105 afbeeldingen naar schilderijen, teekeningen, prenten en fotografiën.

Prijs in linnen prachtband f 8,50.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120. Chr. F. RUTER.

**Kasteelen, buitenplaatsen, tuinen
≡ en parken van Nederland. ≡**

Vier honderd en zeventig afbeeldingen,

:: met tekst van H. JONGSMA. ::

Prijs in prachtband f 10,50.

Voorhanden in de TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33-35.